

Rechtstreekse lijn met de burgemeester

1968. Met kozijn Jean De Ryck:
we deelden de passie voor popmuziek.

Luc De Ryck
AC De Zaat Temse
tel 03 710 12 52
fax 03 771 47 83
burgemeester@temse.be

woensdag 27 februari 2013

Van strips naar popmuziek, van Kuifje naar The Beatles (3)

Mijn herinneringen aan de popmuziek gaan terug tot de 2de helft van de jaren '50. Wij hadden thuis een **radio met ingebouwde pick-up** voor **78-toerenplaten**. Kozijn-gebuur Maurice De Ryck kwam geregeld z'n platen (o.a. Little Richard) draaien. De rock 'n' roll was in volle opmars. Toen Maurice over een **45-toerenplatendraaier** beschikte, draaiden zijn broer Jean en ik z'n singles grijs. Mijn zus en broers luisterden naar **Radio Luxemburg**, waarvan de avonduitzendingen in het Engels waren. Mijn zus kocht wekelijks het muziekblad **Juke Box** en ik las vrolijk mee. Al van in 1960 - ik was toen 11 - stelde ik mijn eigen hitparade samen; ik had nog geen Engels geleerd en schreef dus alles zoals het mij in de oren klonk (*Aai lav joe*). Een belangrijke verspreider van de popmuziek in die jaren waren de **jukeboxen**, niet in het minst als (luidruchtige) muziek bij de autoscooter op de kermis. Nadat de rock 'n' roll over zijn hoogtepunt heen was en **Elvis Presley** in 1960 overschakelde op *easy listening* (*It's now or never, Are you lonesome tonight...*), was er de periode van de dansen, met Chubby Checkers **twist** als enige overlever.

En toen veranderde de wereld: de muziek van The Beatles sloeg in als regen op woestijnzand en leidde tot een omwenteling in de populaire muziek. Er was maar één concurrent die telde: **The Rolling Stones**. De levensbelangrijke vraag was toen: ben je Beatles- of Stones-fan? Ik verkoos The Beatles, maar hield ook van The Stones.

Mijn begeestering sloeg om in passie door de komst van de **Britse piratenzenders**: eerst **Radio Caroline** (°maart 1964), maar toen eind 1964 **Radio London** van start ging, was ik helemaal weg van de combinatie van steengoede pop (heel vaak primeurs) én de fris-van-de-leverse, enthousiaste presentatiestijl van de dj's. Al mijn vrije tijd werd mede gevuld door *Big L* dankzij een wonder van die jaren: de (draagbare) **transistorradio**. Elke zondagnamiddag zond Radio London zijn *Fabulous 40* (hitparade) en zijn *climbers* (hittips) uit en ik luisterde steevast, ook tijdens de examens als ik - naar goede gewoonte - in grote tijdnood zat. Ik noteerde ook die hitparades. Ik wilde niet enkel van elk nummer de titel, uitvoerders en componisten kennen, ik wilde ook weten wat zij zongen. Vaak werd in de teksten *slang* (streektaal of jargon) gebruikt en dus kocht ik gespecialiseerde woordenboeken. Dankzij Radio London is mijn Engelse woordenschat aanzienlijk uitgebreid.

Mijn idolen waren **Beatles, Searchers, Seekers, Drifters, Righteous Brothers, Four Tops, Four Seasons...** Geleidelijk groeide ook mijn waardering voor **Elvis Presley**.

Toen Radio London op 14/8/1967 uit de ether verdween - piratenzenders werden verboden - kreeg mijn belangstelling voor pop een neep, maar de verworven kennis was van blijvende waarde. Mijn eindejaarstheïs (1969) in het regentaat had als thema 'Moderne muziek en haar mogelijkheden in het hedendaags onderwijs' (Engels geven aan de hand van songs met goede teksten), goed voor grote onderscheiding. Toen ik in 1969 begon les te geven, werd pop een aangenaam amusement zonder de passie van de voorgaande jaren.

Ik ben nog altijd de trotse bezitter van 2.500 singles, 1.500 LP's, 300 boeken en brochures, 100 nummers van het weekblad *Juke Box* en mijn eigen hitparades en verslagboeken uit de jaren '60. Tot vandaag is een uitverkoren hobby: het bijwonen van popconcerten van vedetten uit mijn jeugd. Onlangs kleurden **Petula Clark** en **The Dubliners** mijn agenda, binnenkort **Joe Cocker, Vicky Leandros** en **Adamo**.

(wordt vervolgd)